Nr. 28 SOSNOWIEC, dnia 12 sierpnia 1934 roku. Rok I.

DODATEK PARAFJALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw
w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela XII po Świątkach—12 sierpnia br.

g. 6. Prymarja z nauką — ks M. Jung.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Kan. T. Jankowski.

g. 10. Suma — ks Prof. B. Kielb, ka kazanie — ks. M Jung.

g. 16. Nieszpory — ks. M. Jung.

Dyżury od g. 18 dnia 11 VIII do g 18 dnia 18 VIII — pełni ks. M. Jung.

Uroczystość Wniebowzięcia N. M. Panny dnia 15 sierpnia br.

g. 6. Prymarja z nauką — ks. Kan T. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. M. Jung.

g 9,30. Wotywa—ks. Kan. M. Jankowski dziekan z Radomska.

g 11 Suma z Wyst. Najśw. Sakram. i procesja — ks. Niedzwiedzki, proboszcz z Dąbrowy Górniczej.

Kazanie w czasie sumy — ks. Bilski, proboszcz z Grodźca.

g. 17. Nieszpory z Wyst. Najśw. Sakramentu i procesja.

Kalendarzyk Zebrań.
(Dom Katolicki).

Niedziela 12 sierpnia b. r. godz. 11,15. Trzeci Zakon Sw. Franciszka; g. 16,30. Ogólne Z. R.; g. 17,30. Sekcja Samopomocy Pośmiertnej Bractwa Z. R.

Wtorek 14 sierpnia b. r. g. 19,15. Dyżur Zarządu Kat. Stow. Mł. Ż.

Czwartek 16 sierpnia b. r. g. 20. Wykład w Kat. Stow. Mężów.

Komunikaty.

1) We wtorek dnia 14 b. m. przypada Wigilja do Uroczystości Wnieb. N. M. P., wszystkich katolików obowiązuje post i wstrzemięźliwość — to znaczy bez mięsa i raz do sytości.

2) We środę dnia 15 b. m. w Uroczystość Wnieb. N. M. P. przypada w naszej parafji doroczny odpust, na który przybędą księża z sąsiednich parafij. Suma i nieszpory z Wyst. Najśw. Sakram. i procesją.

3) We wtorek dnia 14 b m, a więc w wigilję odpustu, będą odprawione uroczyste nieszpory o g. 18,30, w czasie których księża będą spowiadali.

4) Ponieważ dnia 15 b. m. będą księża z sąsiednich parafij, przeto ks. proboszcz serdecznie zaprasza swoich parafjan, a głównie mężczyzn i młodzież męską, ażeby jaknajliczniej przybyli do Spowiedzi Sw.

5) Dnia 15 b. m. zaraz po sumie zostaną poświęcone w kościele zioła, a na cmentarzu kościelnym nowowzniesiona figura Chrystusa, dźwigającego Krzyż, na upamiętnienie 1900 letniego jubileuszu Odkupienia.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Wniebowzięcie.
Matka Boska Zielna.

Już od pierwszych wieków obchodzono w całym kościele pamiątkę Wniebowzięcia N. M. Panny; a Ojcowie śś. — tak greccy jak i łacińscy — szeroko się o tem zdarzeniu rozpisywali, opierając się na żywem podaniu. Fakt Wniębowzięcia nie jest wprawdzie dotąd dogmatem wiary, mimo to przecież jest najzupełniej wiarogodny. Historycy wogóle jaknajwiększe przypisują znaczenie tradycji, gdyż bez tego żywego źródła historycznego wszelkie dzieje, mianowicie zaś zamierzchłe, byłyby niemożliwe. Otóż i Wniebowzięcie, lubo nie ma jeszcze za sobą powagi nieomylnej, nauczającego Kościoła, wszakże dostatecznie się wspiera na podaniu Wszystkie zresztą prawdy wiary, zanim zostały w ważnej potrzebie w dogmat skrystalizowane, były już przedtem prawdami, wierzonemi powszechnie.

I w rzeczy samej. Choćbyśmy nawet pominęli zupełnie na fakt Wniebowzięcia wskazujące podanie; choćbyśmy nadto nie zwrócili wcale uwagi na to, że gdyby N. Panna nie była z ciałem wniebowziętą, w takim razie musielibyśmy mieć relikwie Jej błogosławionego ciała: to już sama harmonja prawd wiary kazałaby fakt ten przypuścić i uznać. Dość powiedzieć, że Marja była Matką Boga! Ze była niepokalanie, t.j. bez grzechu pierworodnego poczętą, że jest współodkupicielką rodu ludzkiego! Pojąćby niepodobna, aby ten niepokalany, dziewiczy przybytek Syna Bożego miał ulec skażeniu śmierci. Umarła Najświętsza Bogarodzica, bo i Syn Jej umarł, bo to powszechne prawo ziemskiego życia. Trzeciego dnia po śmierci wskrzeszoną została, bo i Syn Jej zmartwychwstał, bo tego wymagało prawo Jej macierzyństwa Bożego. Czuła też konieczność tego zdarzenia wyobraźnia chrześcijańska, gdy go ubrała w cudowne piękne legedny, gdy brak bliższych o niem szczegółów w historycznem podaniu dopełniła prześlicznem podaniem.

Według tradycji, śmierć N. Panny nastąpiła w r. 47 lub 50 po Narodzeniu Chrystusa, a zatem miała wtedy Bogarodzica lat około 70-ciu. Zasnęła snem śmierci w Jerozolimie, (błędnie wskazują niektórzy autorowie na Efez), w chwili, gdy apostołowie tam się zgromadzili na pierwszy sobór w domu matki św. Jana Ewangelisty, Salomy. Ciało Jej złożono do wykutego w skale grobu, u stóp góry Oliwnej. W miejscu tem, ponad grobem, zbudował cesarz Teodozjusz Wielki wspaniałą świątynię, wzniesioną poraz drugi, po jej zburzeniu przez Turków, staraniem Krzyżowców (w. XI). Obecnie zachował się tylko kościół dolny, podziemny, gdzie czasowy grób Matki Boskiej czczony jest nawet przez muzułmanów. (Bliższe o tem szczegóły mamy we „Wrażeniach do Ziemi Swiętej Ks. Bpa Niedziałkowskiego", str. 296 i dalsze. Tu dodam tylko, że uroczystość Wniebowzięcia lud zowie poetycznie Matką Boską Zielną, przynosząc w dniu tym zioła do poświęcenia. Dwojakie istnieje tego zwyczaju tłumaczenie, chociaż jedno drugiemu nie przeszkadza. Jedni historycy widzą w tem pamiątkę, iż apostołowie, odwiedzając grób Matki Boskiej trzeciego dnia po Jej śmierci, znaleźli jeno kwitnące tam wonne zioła i kwiaty. Inni łączą ten zwyczaj z ukończeniem żniw w tej porze, a nawet z nakazem Mojżesza, aby lud wybrany pierwociny zbóż Bogu poświęcał). Lecz Niebo pozazdrościło ziemi skarbu ciała Matki-Dziewicy. Bo i któryż syn nie wskrzesiłby własnej matki, gdyby to mógł uczynić? A moc tę posiada Jednorodzony Syn Boga Ojca i Marji. I od tej pory N. Panna Królową Niebios została; odtąd ta Błogosławiona między niewiastami rozlewać poczęła błogosławioność swoją na całą ziemię, na swoją dziatwę rodu ludzkiego, którą z wysokości krzyża dał Jej Syn konający.

Z dniem Wniebowstąpienia Pańskiego spełnił się Boski dramat Odkupienia, i akcja odkupienia do wciąż nowych pokoleń przenosła się do nieba. Kościół stał się jeno upra-

Ratujmy powodzian, składając ofiary!

womocnionym przez Chrystusa Pana, swojego Króla, pośrednikiem w tej akcji. Wszakże brakło jeszcze w niebie Królowej Kościoła i wszech ludów. Z chwilą Wniebowzięcia, nad ziemskim globem ujrzał ród ludzki w gwiaździstej koronie swą Matkę--Królowę...

Proboszcz.

Wiadomości.

Kilka uwag, co do odpustu parafjalnego.

W dniu 15 bm. w dzień Wniebowzięcia NMP. przypada doroczny odpust w naszej parafji. Dobrzeby było, gdyby wszyscy parafjanie zrozumieli, że dzień ten jest ważnym dniem dla parafji, ale nie dlatego, że tysiące oblegają kościół, nie dlatego, że wszystkie ulice zastawione są kramami i zdaje się, iż to jakiś dzień jarmarczny, jakieś widowisko, tyle hałasu, krzyku, tyle niepokoju... Dzień ten ważny jest dlatego, że w dniu tym można korzystać z łask i przywilejów t. zn. odpustów, jeśli odprawi się Spowiedź św., przyjmie Komunję św. wysłucha się z pobożnością Mszy św. i weźmie udział w uroczystych nieszporach.

Dzień odpustu, to dzień oczyszczenia dusz w parafji, to nowy ożywczy prąd w życiu jednostek i całej parafji, który co rok winien się potęgować i przeobrażać życie na coraz doskonalsze i milsze Panu Bogu.

Dlatego w dniu tym spieszą kapłani z sąsiednich parafij, by pomóc przy Spowiedzi św. miejscowemu duchowieństwu, by każdy mógł się z grzechów oczyścić, by mógł dostąpić odpustu. Jeśli kapłani w konfesjonałach oblężeni są prze ponitentów, to znaczy parafja żyje po Bożemu, gorliwych wyznawców ma kościół święty, dobre owieczki służą Chrystusowi. Trzeba się więc starać, by kto tylko może, dnia tego przystąpił godnie do Stołu Pańskiego. Żony i matki, nakłońcie przedewszystkiem mężów i synów, by obowiązek swój moralny spełnili, by nie przed kościołem, przy kramach, często po pijanemu czas dnia tego spędzali, ale trwali na modlitwie i w pobożnem skupieniu dzień przeżyli.

Członkowie wszystkich stowarzyszeń religijnych i organizacyj kościelnych winni dać przykład, jak godnie dzień odpustu w parafji należy święcić, niech tłumnie pod swemi sztandarami wezmą udział w uroczystej sumie, a modlitwami swemi uproszą potrzebne łaski dla parafji za pośrednictwem tej, której ze szczególną czcią parafja jest poświęcona, a która jest wierna i łaskawa dla swych czcicieli.

Poświęcenie figury P. Jezusa.

Jak już w komunikatach podane zostało, zaraz po sumie odbędzie się uroczyste poświęcenie figury Pana Jezusa, niosącego na swych barkach symbol odkupienia, Krzyż Święty. Figura ta ufundowana została na pamiątkę 1900 letniego Jubileuszu Odkupienia Świata przez Chrystusa Pana. Niech więc ta podniosła uroczystość będzie uczczona przez naszych parafjan i przez odpowiednie duchowe przygotowanie t. j. przez Spowiedź św. i przez wzięcie udziału jak najliczniejszego w tej podniosłej chwili. Obyż ten moment poświęcenia figury był momentem zwrotnym w życiu każdego z parafjan, oby każdy z nich zrozumiał tę wielką ofiarę, jaką Chrystus Pan poniósł, by nas odkupić, by ludziom dobrej woli przywrócić niebo, dopuścić do Swych Łask Świętych. Niech Ten Chrystus Pan, dźwigający z miłością Krzyż, czuwa nad parafją naszą, niech ofiarną Swą Miłością nawraca najzaciętszych wrogów i grzeszników, niech Łaską Swą sprawi, by ten rok jubileuszowy, był rokiem gruntownego i prawdziwego odrodzenia moralnego w naszej parafji. To głębokie pragnienie przyświecało tym, którzy tę figurę Zbawiciela fundowali właśnie z miłości prawdziwej dla parafji, której, tak jak innym zresztą parafjom, potrzeba zupełnego odnowienia w Chrystusie!

Ostrzeżenie.

Wszystkim drogim Czytelnikom donosimy, że od sierpnia br. zaprzestajemy wysyłać naszych braci zakonnych na propagandę naszych pism po domach. Jeśli więc zjawi się gdzieś jakiś niby zakonnik, mówiący, że jest z Niepokalanowa i zbierający ofiary na „Rycerza" lub „Rycerzyka Niepokalanej", należy go oddać w ręce policji, chociażby miał nawet jakieś zaświadczenie od naszych przełożonych, gdyż jest to oszust, a jego papiery są napewno sfałszowane. Dlatego właśnie że w różnych okolicach włóczy się wielu takich oszustów w przebraniu zakonnem, którzy podają się za braci z Niepokalanowa i zbierają ofiary na nasze wydawnictwo, odtąd nie będziemy wysyłać braci naszych. Piszemy tu o tem, byście się mieli na baczności przed tymi sprytnymi oszustami i wydrwigroszami i swoją łatwowiernością nie dopomagali im w oszukańczem wyłudzaniu od Was pieniędzy.

Wydawnictwo
„Rycerza" i „Rycerzyka Niepokalanej".

Uwaga: Wyjątkowo dn. 15 b. m. jako w dniu odpustu rozdawane będą przed kościołem przez Braci wydawnictwa „Rycerza".

Związki małżeńskie zawarli.

Dnia 4 VIII 1934. Stanisław Jasicki z Heleną Bandura; Władysław Ptak z Heleną Latos; Piotr Niedziela z Marjanną Słota. Dnia 5 VIII 1934. Karol Piotr Król z Marjanną Karpińską.

Szczęść Boże! Młodym parom

Zmarli.

Dnia 30 VIII 1934. Alfons Szeligowski, lat 68.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie!

Rocznice zaślubin.

Dnia 13 VIII 1934. Jan Dudek z Zofją Pawłowską. Dnia 14 VIII 1934. Stanisław Kaczmarzyk z Czesławą Rogólską. Dnia 15 VIII 1934. Antoni Cebo z Józefą Witek; Stanisław Sołtysik z Heleną Komenda; Walenty Parys z Dominiką Jaskulską. Dnia 19 VIII 1934. Jerzy Distler z Juljanną Chromik; Adam Stankiewicz z Cecylją Brzozowską.

Rocznice zgonów.

Dnia 13 VIII 1934. Jan Sztark, lat 72, Paulina Mocia, lat 68. Dnia 15 VIII 1934. Elżbieta z Kolasów Kiegler, lat 68. Dnia 16 VIII 1934. Bronisław Kamiński, lat 58. Dn. 19 VIII 1934. Franciszek Molicki, l. 70

Zapowiedzi przedślubne.

Ignacy Adam Mojkowski, k. z Gdyni z Zofją Gorzeńską, p. zam. Piłsudskiego 11, zap. 2. Edward Szewczyk, k. zam. Stara 7 z Marją Wrzesień, p. zam. Stara 7, zap. 2. Marjan Paciorek, k. zam. Swobodna 22 z Heleną Swietlik, p. zam. Swobodna 22 zap. 2. Jan Soswa, k. zam. Aleja 25 z Katarzyną Siekierka, wd. zam. Wspólna 7, zap. 2. Józef Haber, k. zam. w Obrażejowicach par. Łętkowice z Matyldą Gackowską, p. zam. Stara 5, zap. 2. Franciszek Wojtacha, k. zam. Kordonowa 5 z Franciszką Sadło, p. zam. Sąsiedzka 5, zap. 2. Mieczysław Gierat, k. zam. Pańska 44 ze Stefanją Pytel, p. zam. Modrzejowska 5, zap. 2.

Sekretarjat Parafjalny.

Sekretarjat Parafjalny załatwia wszelkie sprawy związane z pracą katolicką w parafji. Dom Katolicki, ul. Prez. Mościckiego 15. Godziny urzędowe w niedziele i dni powszednie za wyjątkiem poniedziałku od 9 do 11.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Druk. Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu.